RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.771 van 1 december 1999
in de zaak A. 74.608/X-7469.

In zake : Wilhelmus CLAESSEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PEETERS,
kantoor houdende te 3400 LANDEN,
Brugstraat 17

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

tussenkomende partij :

Jean-Marie GEELEN,
wonende te 3798 VOEREN,
Altembroeck 362.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Wilhelmus CLAESSEN op 9 juni 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 30 januari 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij aan Jean-Marie GEELEN en Antonia DIDDEN de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een "ligboxenloopstal en twee sleufsilo's" aan het Altembrouck te Voeren, op percelen kadastraal bekend Sectie C, nrs. 61h - e;

Gelet op het arrest nr. 71.916 van 18 februari 1998 waarbij het verzoek tot tussenkomst van Jean-Marie GEELEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd, de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen, en de kosten worden voorbehouden;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de verwerende partij van 19 maart 1998;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van Jean-Marie GEELEN van 20 maart 1998;

Gelet op de beschikking van 16 december 1998, die het verzoekschrift tot voortzetting van het geding voor het verdere verloop van de procedure aanziet als een verzoek tot tussenkomst en die de tussenkomst van Jean-Marie GEELEN toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 3 maart 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 20 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. PEETERS; die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. DECKMIJN die, loco Advocaat L. DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het verzoekschrift tot voortzetting ingediend door Jean-Marie GEELEN wordt aangezien als een verzoekschrift tot tussenkomst in de vordering tot nietigverklaring; dat de kosten dienovereenkomstig worden begroot; dat zij worden bepaald op vijfduizend frank;

Overwegende dat verzoeker eigenaar en bewoner is van het kasteel Altembrouck gelegen te Voeren (’s Gravenvoeren), en van omliggende gronden, waaronder de percelen, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 61h en 61e, welke van de kasteeltuin gescheiden zijn door een private kiezelweg; dat de percelen 61h en 61e door de rechtsvoorgangers van verzoeker werden verpacht aan Jean-Marie GEELEN en Antonia DIDDEN; dat deze laatsten op 24 september 1993 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Voeren een bouwaanvraag hebben ingediend voor het oprichten van "een ligboxenloopstal en een voedersleufsilo" op voornoemde percelen; dat de vergunning aanvankelijk op 17 maart 1994 door het college van burgemeester en schepenen werd afgegeven, ondanks het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat, na schorsing door de gemachtigde ambtenaar, de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 2 mei 1994 de vergunning heeft vernietigd; dat bij besluit van dezelfde datum de gemachtigde ambtenaar de vergunning heeft geweigerd; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg bij besluit van 21 december 1995 het beroep van de aanvrager tegen dit weigeringsbesluit heeft verworpen; dat de Vlaamse

minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 30 januari 1997 het beroep van de aanvrager tegen het besluit van de bestendige deputatie heeft ingewilligd en de bestreden bouwvergunning heeft verleend "voor de op het goed-gekeurde bouwplan aangeduide werken onder de uitdrukke-lijke voorwaarden dat omheen de gebouwen een groenscherm wordt aangebracht van 3 m breed uit streekeigen planten en dit op de wettelijke afstanden (, dat) de bergplaats en ligboxenstal dienen wit geschilderd te worden (en dat) het advies van het ministerie van landbouw (wordt) opgevolgd";

Overwegende dat verzoeker stelt dat het verzoekschrift "ratione temporis" ontvankelijk is "aangezien de werken waarop de bestreden bouwvergunning betrekking (heeft) op het huidige ogenblik nog niet aangevat werden en (hij) op een zeer toevallige wijze namelijk door de inzage van het dossier met betrekking tot de milieuvergunningsaanvraag thans pas kennis kreeg van het bestaan van een bouwvergunning";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het bestreden besluit dagtekent van 30 januari 1997, dat het ter kennis van de "betrokkenen" werd gebracht op 6 februari 1997, dat verzoeker beweert pas veel later, rond 29 april 1997, van dit besluit kennis te hebben gekregen, maar dat dit "niet genoegzaam (wordt) aange-toond, zodat de nuttige termijn van 60 dagen, om schor-sing of vernietiging te vragen (...) verstreken is en huidig verzoek derhalve onontvankelijk moet worden ver-klaard";

Overwegende dat, aangezien bouwvergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden, de termijn waarbinnen dezen daartegen met een annulatieberoep -en derhalve ook met een vordering tot schorsing- kunnen opkomen, ingaat met de dag waarop zij

kennis hebben van de vergunning of er ten gemeentehuize kennis van hebben kunnen nemen, gebruik makend van de mogelijkheid die hen krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw wordt geboden om er aldaar inzage van te nemen; dat het zaak is van de partij die aanvoert dat de verzoekende partij kennis had van een bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren; dat de verwerende partij niet betwist dat de vergunde bouwwerken op het ogenblik van het instellen van de vordering nog niet waren aangevat; dat zij geen bewijskrachtig gegeven bijbrengt waaruit blijkt dat verzoeker meer dan 60 dagen voor het instellen van de vordering kennis had van het bestreden besluit; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel onder meer de schending aanvoert van artikel 15, 4.6.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen; dat hij dit onderdeel van het middel uiteenzet als volgt :

"A.

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de Minister ter bescherming van het open landelijk karakter van de omgeving de bouwaanvrager verplichtte een groenscherm van 3 meter breed en met streekeigen groen aan te planten rondom de gebouwen

Door de bouwaanvrager te verplichten tot de aanleg van een groenscherm rond de vergunde gebouwen, erkent de Minister ONDUBBELZINNIG dat dient aangenomen te worden dat de erkende schoonheidswaarde van het landschap door de beoogde gebouwen geschonden wordt of alleszins geschonden dreigt te worden

Dat in dergelijk geval het aan de bevoegde administratieve Overheid behoort aan te tonen dat door de aanleg van het opgelegde groenscherm de te vrijwaren schoonheid van het landschap naar behoren ongeschonden zal bewaard blijven (...);

Op grond van de door de bevoegde administratieve Overheid in haar beslissing van 30 januari 1997 uiteengezette motieven wordt niet aangetoond en zelfs niet aannemelijk gemaakt dat een groenscherm rondom

zeer omvangrijke en zeer hoge gebouwen (meer dan 1.000 m² en bijna 7 meter hoogte) de te vrijwaren schoonheid van het landschap naar behoren zal verzekeren;

Dat wanneer de bevoegde administratieve overheid er niet toe komt, op grond van de door haar in het bestreden besluit aangehaalde motieven, te doen aannemen dat zij op gegronde en in redelijkheid aanvaardbare motieven heeft kunnen oordelen dat het te vergunnen bouwprojekt qua aard, volume en materialen betreft, verenigbaar is met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dan is het Besluit onwettig;

B.

In landschappelijk waardevolle agrarische gebieden gelden beperkingen met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen terwijl in dergelijke gebieden geplande handelingen en werken de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar mogen gebracht worden (artikel 11 en 15 van het K.B. van 28 december 1972).

De geplande exploitatie op perceel 61 H ligt in een structureel niet aangetast gebied en in een open landschap en langs welke kant men het ook bekijkt kan men niets anders als besluiten dat de geplande exploitatie de goede ruimtelijke ordening zoals anders als besluiten dat de geplande exploitatie de goede ruimtelijke ordening zoals bedoeld in artikel 11 en 15 van het K.B. van 28 december 1972 in het gedrang brengt.

Behoudens de niet-vergunde loods op perceel 61 E is het landschap dat ondergebracht is in de bestemmingszone ’landschappelijk waardevolle agrarisch gebied’ één grote open ruimte en nog ongerept.

Nergens in de onmiddellijke omgeving zijn er gelijkaardige constructies en/of aktiviteiten aanwezig;

Bij de beoordeling van de onverenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving dient uitgegaan te worden van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving.

Welnu, onafgezien van de wederrechtelijke loods die de heer Jean-Marie GEELEN reeds oprichtte is de onmiddellijke naastgelegen ruimte een sedert jaren bestaande open en ongerepte ruimte;

De geplande oprichting van gebouwen zal dan ook zeer zware schade toebrengen aan de schoonheidswaarde van het tot hiertoe ongeschonden landschap : het plaatsen van stallen van meer dan 30 m x 23 = 690 m² en silo’s met een grootte van 30 m x 12,60 m = 378 m² hetzij in totaal 1.068 m² of een bezetting van meer als 36 % van de grondoppervlakte van het perceel dat volgens het Gewestplan als landschappelijk waardevol agrarisch gebied geldt, is niet meer redelijk te noemen.

Perceel 61 E, eveneens gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, is daarenboven reeds bebouwd voor 100 %, wat eigenlijk betekent dat, wat betreft dit perceel er van een landschappelijk waardevol agrarische bestemming, er eigenlijk van nu af aan al niets meer overblijft;

Het behoort ten deze uitdrukkelijk op te merken dat bij het Ambt van de Onderzoeksrechter te TONGEREN klacht werd ingediend met burgerlijke partijstelling wegens de stedenbouwkundige misdrijven op perceel 61 E;

Het voorgaande belet echter niet dat alles dient in het werk gesteld te worden om te verhinderen dat nieuwe constructies het landschappelijk waardevol gebied nog verder zouden aantasten en dat nog grotere visuele verontreiniging het gebied zou teisteren;

De bijzondere regelen die het K.B. van 28 december 1972 heeft vastgesteld voor landschappelijke waardevolle gebieden hebben uitdrukkelijk tot doel het landschap te beschermen of landschapsontwikkeling te bevorderen (...).

Een bouw- en milieuprojekt dat door haar realisatie afbreuk doet aan het doel van het K.B. van 28 december 1972 nl. het landschap te beschermen en dat daarenboven landschapsontwikkeling in de weg staat, is niet inpasbaar en verenigbaar met de objectieven van artikel 11 & 15 van het K.B. van 28 december 1972.

De geplande exploitatie brengt daarenboven ongetwijfeld de schoonheidswaarde in gevaar van de omliggende bosrijke omgeving, de aangrenzende waardevolle vijvers (4 meter afstand tussen de vijvers en de exploitatie), de uitermate rijke historische fauna en flora en het natuurminnend karakter van het gebied in het algemeen wordt direkt in gevaar gebracht door de geplande exploitatie.

Er wordt daarenboven geen enkel bewijs geleverd dat adekwate maatregelen genomen zullen worden om aantasting van de schoonheidswaarde van het landschap tegen te gaan.

In het Arrest nr. 51.118 dd. 12 januari 1995 (Asinari e.a. c. Waals Gewest/Gem. CHAUMONT-GISTOUX) oordeelde de Raad van State in een volledig vergelijkbare zaak dat in geval van oprichting in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied van 2 hangars van 22 meter breed en respectievelijk 45 en 50 meter lang, voorgesteld als compacte massa’s en waarvan in de onmiddellijke omgeving van het te bebouwen perceel geen enkel soortgelijk gebouw aanwijsbaar is, moet aangenomen worden dat dergelijke construkties de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengen;

Op het perceel 61E staat zoals gezegd reeds een niet-vergunde loods met een grootte van quasi 500 m²;

De reeds bestaande aanwezigheid van deze storende en niet-vergunde constructie op hetzelfde perceel in

een gebied dat door het Gewestplan is bestemd tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied, had in casu de bevoegde administratieve overheid moeten doen beseffen dat zij, door vergunning toe te kennen voor een stal en 2 silo's (3 gebouwen in totaal), zij in feite en in rechte het reeds verminkte en aangetaste landschap nog meer verminkt en ontreddert en alle perken van redelijkheid overschreden heeft;

C.

De door het Gewestplan aan een bepaald gebied gegeven bestemming, in casu landschappelijk waardevol gebied, is eveneens TOEKOMSTGERICHT;

De bijzondere regelen die het K.B. van 28 december 1972 heeft vastgesteld voor landschappelijke waardevolle gebieden hebben uitdrukkelijk tot doel het landschap te beschermen of landschapsontwikkeling te bevorderen (...).

De bevordering van landschapsontwikkeling is aldus een toekomstgerichte doelstelling van het Gewestplan;

De Overheden die moeten beschikken over een bouwaanvraag kunnen geen vergunning afleveren voor handelingen en/of werken die één van de doelstellingen en de objectieven van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied nl. de bevordering van landschapsontwikkeling hinderen en zoals in casu zelfs totaal onmogelijk maken;

In het Arrest nr. 23.534 (N.V.VERDEGEM) oordeelde de Raad van State dat de Overheid bij het beoordelen van de situatie niet alleen rekening moet houden met de bestaande bebouwing, maar ook met de toekomstige ontwikkeling van het gebied, zoals die in de bestemmingsvoorschriften van het Gewestplan is aangegeven;

Perceel 61 E, eveneens gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, is daarenboven reeds wederrechtelijk bebouwd voor 100 %, wat eigenlijk betekent dat wat betreft dit perceel er van een landschappelijk waardevol agrarische bestemming, er eigenlijk van nu af aan al niets meer overblijft;

Indien de Overheid nu ook nog de bebouwing toelaat op perceel sectie C - nr. 61 H door het plaatsen van stallen van meer dan 30m x 23 = 690 m² en silo's met een grootte van 30m x 12,60m = 378 m² hetzij in totaal 1.068 m² of een bezetting van meer als 36 % van de grondoppervlakte van het perceel dat volgens het Gewestplan als landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dan is uiteraard de doelstelling van het Gewestplan nl. dat deze beide percelen dienstig zijn om landschapsontwikkeling te bevorderen, totaal uitgesloten";

Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij erop wijst dat de beoogde gebouwen voor landbouw bedoeld zijn, dat zij dus in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied,

dat ze bovendien wit geschilderd moeten zijn en voorzien van een groenscherm van 3 m breed, dat aldus ook het waardevol landschap wordt behouden, dat de kiezelweg waaraan de bouwwerken zullen grenzen 4 m breed is, dat er riolering, electriciteit en water is voorzien, dat het privé-karakter van de weg niet wegneemt dat hij voldoende uitgerust is, dat het behoud van het waardevolle landschap ook gediend wordt door het stimuleren en ontplooien van het agrarisch karakter, dat tevens de opgelegde voorwaarden de schoonheidswaarde van het landschap voldoende accentueren, dat trouwens naast de ontworpen gebouwen, de door de rechtsvoorgangers van verzoeker wederrechtelijk opgerichte landbouwloods en een woonhuis gelegen zijn, dat bijgevolg van een onaangetast gebied geen sprake kan zijn, dat toekomstgerichte landbouwexploitatiegebouwen in een landschappelijk waardevol gebied door de wet niet verboden zijn, dat verzoeker tenslotte de schoonheidswaarde vanuit zijn subjectieve perceptie benadert, dat het landschap echter meer is dan het uitzicht van een particulier;

Overwegende dat de tussenkomende partij vooreerst het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in vraag stelt dat het schorsingsarrest nr. 71.916 van 18 februari 1998 in hoofde van verzoeker heeft weerhouden en wijst op het nadeel dat hijzelf zou lijden, indien de vergunning wordt vernietigd; dat hij voorts aanvoert :

> "(...)
> De vergunningverlenende overheid wil de schoonheidswaarde net accentueren door het opleggen van een zeer sterk groenscherm rondom het huidige bestaande en het nieuw op te richten gebouw. De schoonheidswaarde van het landschap wordt op die plaats niet in gevaar gebracht. Dit, overigens subjectief, element wordt door de verzoeker dan ook anders ervaren dan door mijzelf. Ik wil er in dit verband nog op wijzen dat aan dezelfde kant van de weg, en dus naast de geplande nieuwbouw, er nog een gebouw staat dat door de verzoekende partij aan derden ter beschikking wordt gesteld. De vergunningverlenende overheid wenst

daarom dan ook de landbouwgebouwen in kleur in overeenstemming te doen brengen met dit gebouw en met het er tegenoverliggende kasteel. Hiermee wordt zodoende een ’eenheidseffect’ gecreëerd dat perfect inpasbaar is in deze ruimtelijke zone.

De vergunningverlenende overheid heeft zodoende aangetoond dat zij door deze maatregel de verenigbaarheid met de omgeving betracht en bewijsbaar acht.

G)

Waar de verzoekende partij verklaart dat het perceel 61 H in een structureel onaangetast gebied ligt, dienen wij het tegendeel te stellen. Uit wat voorafgaat dienen wij onder ’onaangetast’ te lezen ’onbebouwd’. Zoals hiervoor reeds werd aangetoond ligt aangrenzend aan het te bebouwen perceel reeds :

a) de andere door hem bestreden landbouwloods,

b) een woonhuis dat de verzoeker ter beschikking stelt van één van zijn medewerkers.

Van een structureel onaangetast (onbebouwd) gebied is dan ook geen sprake, zelfs niet indien de huidige bestaande landbouwloods verwijderd zou worden.

Verzoeker verklaart anderzijds : ’de reeds bestaande aanwezigheid van deze storende en niet-vergunde constructie ... de bevoegde overheid moeten doen beseffen dat zij, door de vergunning toe te kennen ... zij in feite en in rechte het reeds verminkte en aangetaste landschap nog meer verminkt en ontreddert’

In tegenstelling met zijn voorgaande verklaring stelt hij hier dus zelf dat er reeds een ’aantasting’ (bebouwing) van het gebied is.

De verlenende overheid heeft trouwens, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, dus wel degelijk een onderzoek ingesteld naar de omstandigheden aangezien ze zelfs maatregelen voorschrijft om het reeds bestaande gebouw beter te doen kaderen in zijn landelijke omgeving.

H)

Verzoeker stelt ook dat nergens in de omgeving een gelijkaardige constructie aanwezig zou zijn. Nochtans staat er op het kasteeldomein zelf een, overigens onvergunde, uit betonnen blokken opgetrokken en met golfplaten bedekte loods waaronder verzoeker een zwembad heeft. Daarnaast ligt een, eveneens zonder vergunning aangelegde, tennisbaan. Recent werden door verzoeker, zonder bouwaanvraag en minder groot in omvang, ook nog een schaapstal en een houten barak opgetrokken. Men kan zich dan ook wel degelijk de vraag stellen naar de subjectieve beoordeling die verzoeker aankleeft in het beoordelen van bouwwerken die door een derde, i.c. ikzelf, of die door hemzelf werden opgetrokken of in onwettige toestand onderhouden";

Overwegende dat krachtens artikel 15, 4.6.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen, de landschappelijk waardevolle gebieden gebieden zijn "waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen", en "in deze gebieden (...) alle handelingen en werken (mogen) worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen"; dat artikel 53, § 3, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat de beslissingen van onder meer de bestendige deputatie met redenen worden omkleed; dat, zoals ook uitdrukkelijk is bepaald in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, deze motiveringsverplichting inhoudt dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen;

Overwegende dat het bestreden besluit de bouwvergunning verleent voor een ligboxenstal van 30 m op 23 m met een kroonlijsthoogte van 3,10 m en een nokhoogte van 6,65 m, opgetrokken in baksteen en afgedekt met een licht hellend tentdak van zwarte vezelcementen en transparante golfplaten, en twee sleufsilo’s van samen 12,60 m breed en 30 m lang, met verticale betonnen wanden van 1,20 m hoog en een betonnen vloer met een helling van 2%; dat de stal in de breedte wordt ingeplant op circa 5 m van de kiezelweg, recht tegenover de tuin van verzoekers domein, en de sleufsilo’s op 10 m achter de stal;

Overwegende dat het bestreden besluit met betrekking tot de bestaanbaarheid van de betrokken

bouwwerken met het landschappelijk waardevol karakter van het agrarisch gebied overweegt wat volgt :

> "(...) dat bij de beoordeling van dit bouwontwerp rekening dient gehouden met de aard en het karakter van de onmiddellijke omgeving; dat door de compactheid van het geheel en door de inplanting aansluitend bij een bestaande bebouwde kern, de impact op de openheid van dit landschappelijk waardevol agrarisch gebied tot een aanvaardbaar minimum wordt herleid; (...) dat het ontwerp de goede ruimtelijke ordening van de plaats niet in het gedrang brengt; dat evenwel een groenscherm, ter bescherming van het open landelijk karakter van de omgeving, rondom de gebouwen dient aangeplant te worden, dat dit groenscherm 3 m breed dient te zijn en uitgevoerd met streekeigen groen; (...) dat, naar analogie van de wit geschilderde kasteelhoeve, de bestaande bergplaats en de beoogde ligboxenstal wit dienen geschilderd te worden";

Overwegende dat de eerste volzin van de aangehaalde overweging dat rekening dient te worden gehouden met de aard en het karakter van de onmiddellijke omgeving nietszeggend is en overkomt als een stijlclausule die haar plaats kan vinden in om het even welke bouwvergunning in om het even welk bestemmingsgebied; dat de tweede volzin waarin wordt overwogen dat de impact op de openheid van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied tot een aanvaardbaar minimum wordt herleid, niet wijst op enige betrachting het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen, of de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar te brengen; dat, integendeel, in deze volzin staat te lezen dat de constructie de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengt, maar dan op een aanvaardbare wijze; dat dergelijke redengeving steunt op een verkeerde lezing van de toepasselijke bepalingen; dat overigens, eens de relevantie aangenomen van de compactheid van het geheel, van het aansluiten bij een bebouwde kern, van de aanleg van een 3 m dik groenscherm en van het wit schilderen van de bestaande bergplaats en van de te vergunnen stal, deze eigenschappen zeker niet vol-

staan om te concluderen dat de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar komt; dat, noch de afmetingen, noch de vormgeving, noch de omvang, noch de dakvorm en dakbedekking, kortom het ganse concept, inbegrepen dat van de silo's aan bod zijn gekomen vanuit architecturaal, landschappelijk en esthetisch oogpunt; dat het bestreden besluit de aangehaalde bepalingen heeft geschonden; dat op de argumentatie van de verwerende partij en van de tussenkomende partij niet kan worden ingegaan, vooreerst, omdat het niet tot de opdracht behoort van de Raad van State zijn beoordeling van de bestaanbaarheid van het bouwontwerp met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied in de plaats van die van de bevoegde overheid te stellen, voorts omdat over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van verzoeker een arrest is geveld dat gezag van gewijsde heeft, tenslotte omdat het volstaat dat verzoeker als bewoner van het naburig kasteel belang heeft en de vraag of diens zwembad en tennisbaan wettig werden vergund daarop zonder enige invloed is;

Overwegende dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 30 januari 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij aan Jean-Marie GEELEN en Antonia DIDDEN de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een "ligboxenloopstal en twee sleufsilo's" aan het Altembrouck te Voeren, op percelen kadastraal bekend Sectie C, nrs. 61h - e.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van de vordering tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst in de vordering tot schorsing en in de vordering tot nietigverklaring, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Artikel 3.

De door verzoeker op de vordering tot nietigverklaring teveel aangebrachte zegels, ten belope van vierduizend frank, dienen te worden terugbetaald.

De door de tussenkomende partij op het verzoekschrift tot tussenkomst in de vordering tot nietigverklaring teveel aangebrachte zegels, ten belope van tweeduizend frank, dienen te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een december 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M. VRINTS.**